

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Regeringens første måneder

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1968

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

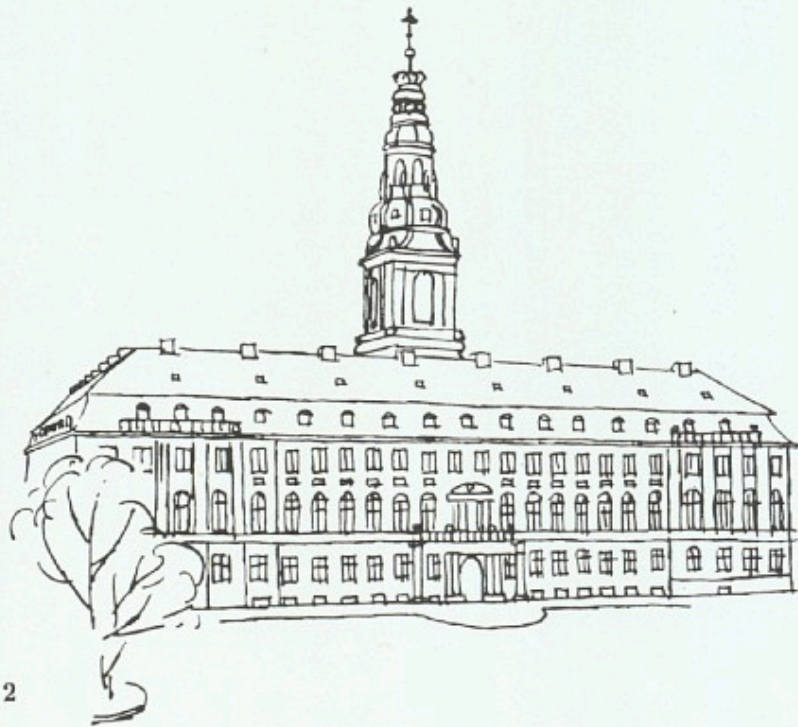
Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Regeringens første måneder

DET KONSERVATIVE
FOLKEPARTI

Ved folketingssamlingens afslutning har vi fundet det naturligt at give vore medlemmer og andre interesserede en kort oversigt over det folketingsår, som bragte opgøret med det socialistiske flertal og dermed den nye regering sammensat af ministre fra Det konservative Folkeparti, Venstre og Det radikale Venstre.

Det røde kabinet

Efter folketingsvalget i november 1966 forsøgte statsminister J. O. Krag forgæves at etablere en fællesregering med Socialistisk Folkeparti på basis af det socialistiske flertal, der blev valgets resultat. Da forsøget mislykkedes, indledtes i stedet et snævert samarbejde mellem det socialdemokratiske regeringsparti og Socialistisk Folkeparti.

I marts 1967 afvistes andre partiers forsøg på at få medindflydelse på forårets store skatteforlig, og de to socialistiske partier indgik i stedet en samarbejdsaftale, hvis hovedpunkt var dannelsen af »Det røde Kabinet«, hvor man drøftede lovgivningsarbejdet.

Da de to partiers ledelse i november 1967 traf beslutning om at nedskære den danske krone, skete det uden forhandling med de øvrige partier i folketinget, og de politiske ledsagelove blev udformet uden kontakt til andre partier.

Gennem uger førtes indgående forhandlinger mellem de to socialistiske partier om den økonomiske politik, men resultatet blev, at flertallet brast. Man kunne ikke finde en fælles linie, der kunne tegne hele flertallet, og de tre oppositionspartier fældede derefter regeringen ved at stemme imod dens økonomiske love i folketinget i december.

Socialistisk politik

Det socialistiske flertals ensidige politik resulterede i en lovgivning, der hæmmede produktion og beskæftigelse. Da den europæiske opgangskonjunktur blev svagere, trængte dansk produktion og beskæftigelse til foranstaltninger, der kunne modvirke vanskelighederne. I stedet afskaffede det socialistiske flertal den præmierede opsparing og forringede erhvervslevets afskrivninger.

Det konservative Folkepartis folketingsgruppes svar på »Det røde Kabinet«s politik blev en række forslag i folketinget, bl. a. med henblik på gennem gunstige opsparings- og afskrivningsregler at tilføre dansk produktion den nødvendige kapital. På en række andre områder stillede folketingsgruppen i 1967 forslag i folketinget, og det skete i vid udstrækning i samarbejde med de andre ikke-socialistiske partier.

Regeringsskiftet

Valgkampen blev et opgør med det socialistiske flertals politik, og valgets resultat lod ingen tvivl om vælgernes indstilling. Socialdemokratiet tabte syv mandater og Socialistisk Folkeparti fik sammen med Venstresocialisterne 15 mandater imod 20 før valget. De tre partier, der i vælgernes bevidsthed markerede alternativet til det socialistiske flertal, fik 98 af valg-dagens 175 mandater uden for Færøerne og Grønland.

Valgets udfald gjorde det naturligt at pege på den radikale Hilmar Baunsgaard som ny statsminister, og den 2. februar udnævnte Kongen de nye ministre — seks fra Det konservative Folkeparti, seks fra Venstre og fem fra Det radikale Venstre.

Økonomien var undergravet

Det var ikke uden grund, valgkampen i første række drejede sig om økonomien:

Siden sommeren 1967, var ledigheden steget betydeligt, og i januar 1968 var arbejdsløshedsprocenten 8,6 imod 4,2 året forud.

Priserne i Danmark var steget meget stærkere end i andre lande, og januarpristallet udløste to dyrtidsportioner.

Danmarks underskud på udenrigshandelen var i 1966 over 1200 millioner kroner og i 1967 over 2000 millioner kroner.

Vi havde rekord i høj rente, og Nationalbanken havde netop hævet diskontoen til 7,5 procent — rekord i Europa.

Regeringen havde den 19. november nedskrevet kronen efter den britiske devaluering, selv om Norge og Sverige kunne undlade at nedskære deres kroner.

Regeringen griber ind

Den nye regerings økonomiske politik blev tilrettelagt i februar-marts:

Regeringen sparede 600 millioner kroner på statsbudgettet og forhøjede meromsætningsafgiften fra 10 til 12,5 procent.

Der blev gennemført love for priser og avancer for at dæmpe op for devalueringens prisstigninger.

Bedre skattemæssige afskrivningsregler gennemførtes til gavn for produktion og beskæftigelse.

En ny præmieringsordning for langtidsopsparing sikrer øget kapital til fremtidens produktion.

De første resultater

Danmarks økonomi kan ikke rettes op på få måneder, men regeringens politik har allerede nu vist enkelte markante resultater:

Nationalbanken har nedsat diskontoen.

Obligationsrenten er faldet, så lejen i en lejlighed i nybyggeriet er 1000 kroner billigere, end den ville have været under den høje rente.

Trods devalueringen er det lykkedes at afdæmpe stigningen i priserne.

Takket være de økonomiske indgreb er der stillet mere kapital til rådighed for erhvervsliv og byggeri, bl. a. gennem lemper i obligationsrationeringen.

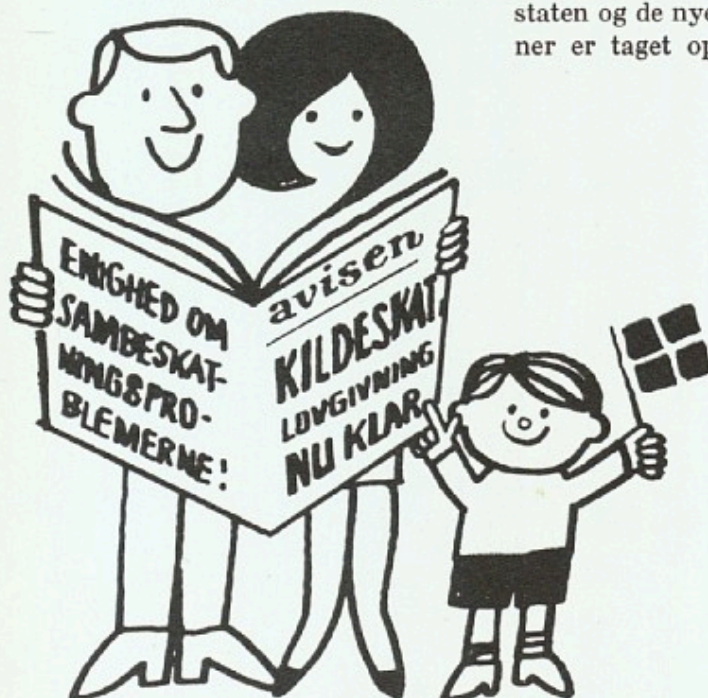
De sidste byggerestriktioner er under afvikling.

Lovhøst og planer

Selv om regeringen først kunne påbegynde sit lovgivningsarbejde i februar, er der forelagt og gennemført en stor lov-
høst, dels som en fortsættelse af folketingsarbejdet før valget,
dels i form af nye forslag.

Kildeskattelovgivningen er nu klar og samtidig hermed er
der gennem et bredt forlig opnået enighed om sambeskat-
ningsproblemerne. Der er vedtaget love om kommunernes sty-
relse, arbejderbeskyttelse, bedre forhold for yngre landmænd
og folkeregistrering. Der er gennemført en rammelovgivning
for udbygning af universiteterne til 1250 millioner kroner, og
det store lovkompleks om fritidsproblemernes løsning er nu
færdigt fra folketinget.

Samtidig har regeringen udstukket linierne for en del af det
fremtidige arbejde på en række forskellige områder. Der er
taget initiativ til en styrkelse af det nordiske samarbejde, sta-
tens udgifter for de kommende år er ved at blive indrettet
efter den forventede produktionsstigning, og jordlovene, den
fremtidige landbrugslovgivning og byrdefordelingen mellem
staten og de nye, større kommu-
ner er taget op til behandling.

Udgivet af
Det konservative Folkeparti, Nyropsgade 19, III, Kbh. V.

100000 5 68

L. Wichmann, København

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk